

[Skatteministeren]

men, hvad der er indeholdt i de to afgiftspakker, der her er lagt frem.

Jeg skal føje til, at stort set alle forbrugsafgiftslove formentlig skal revideres i den tekniske struktur i løbet af efteråret 1992 som følge af de direktiver, der her i foråret vil blive vedtaget i EF.

Jeg vil gerne sige til hr. Ove Fich, at det ikke er nogen begrundelse for at udsætte beslutningen om satstilpasningerne. De to ting ikke blot kan, men også bør holdes helt adskilt. Det er meget vigtigt at få påbegyndt sænkningen af afgifterne allerede her fra 1. juli i år. Hvis vi skal have fuld effekt af disse afgiftslettelser, er det meget vigtigt, at de træder i kraft fra midten af 1992, således at markedet vænner sig til allerede fra midten af 1992, at der ingen som helst gevinst er ved at handle syd for grænsen. Det vil nemlig betyde, at der ikke blot vil være tale om lavere afgifter på øl og vin fra 1. juli og frem til 1. januar, men der vil også stadig væk gælde de nuværende mængdemæssige begrænsninger for, hvad man kan tage med over grænsen. Så kombinationen af, at de mængdemæssige begrænsninger gælder i resten af 1992, og at vi samtidig sænker afgifterne på øl og vin, vil gøre det helt uøkonomisk overhovedet at rejse syd for grænsen for at købe øl og vin.

Det betyder altså, at i god tid før grænsen åbnes 1. januar 1993 har markedet måttet indse, at der ikke er noget at komme efter økonomisk; det kan ikke betale sig. Det er den mest effektive måde at slå grænsehandelen ned på, og det er det, det handler om. Derfor er det så vigtigt at få startet disse lettelser af afgifterne allerede fra midten af 1992 og altså ikke afvente efterårets mere tekniske behandling af de forskellige afgiftslove. Det lægger jeg megen vægt på at understrege over for hr. Ove Fich.

Såvel hr. Ove Fich som hr. Jes Lunde har beskæftiget sig med finansieringen af disse to afgiftspakker. Hr. Ove Fich og hr. Jes Lunde har navnlig interesseret sig for, at regeringen til delvis finansiering af lettelserne har skelet til, at de partier, som uden om regeringen har indført CO₂-afgiften, har afsat en pulje netop til lettelse af grænsehandelsfølsomme afgifter. Jeg vil gerne understrege, at regeringen overhovedet ikke herved ændrer syn på spørgsmålet om CO₂-afgiften. Regeringen har – jeg havde nær sagt – ikke blot ret til, men jo egentlig

også pligt til at tage hensyn til, at flertallet ved vedtagelsen af finansloven udtrykkelig har indsat en pulje i finanslovsforslaget under en kontooverskrift, der hedder »Grænsehandelsfølsomme varer«. Jeg har hæftet mig ved nøjagtig det samme som fru Elisabeth Arnold, nemlig at det i anmærkningerne til finansloven også gøres klart – og det er det, jeg kalder CO₂-partiernes faste hensigt – at det samlede skatetryk ikke måtte stige ved indførelsen af CO₂-afgift, hvilket betyder, at dette overskydende CO₂-provenu kunne og skulle bruges til lettelse af andre skatter og afgifter; det er ikke, som hr. Jes Lunde siger, bare et fuldstændig frit valg. Der er afsat en pulje under en konto, der hedder »Grænsehandelsfølsomme varer«, og jeg må nok sige, at jeg har meget, meget vanskeligt ved at se, at vi overhovedet er i stand til at finde noget mere grænsehandelsfølsomt end netop de produkter, som her er fundet frem, nemlig øl og vin.

Vi har altså – ved at skele til, at den pulje er afsat – levet op til det, flertallet har pålagt regeringen, nemlig at sikre at det samlede skatetryk ikke stiger, ved at de overskydende penge kanaliseres tilbage i form af afgiftslettelser på grænsehandelsfølsomme varer og ved at finde netop de produkter, der giver den allermest effektive virkning på grænsehandelen. Derfor er jeg lidt uforstående over for hr. Jes Lundes og hr. Ove Fichs betragtninger.

Så siger hr. Ole Donner, at det ville være meget bedre, om regeringen valgte offentlige besparelser til at finansiere disse afgiftslettelser. Jeg kender godt hr. Ole Donners synspunkt, og jeg kunne såmænd også godt have sympati for, at man i videst muligt omfang fandt offentlige besparelser til at finansiere skatte- og afgiftslettelser, men regeringen har pligt til at se på, hvad der er realistisk. Kan det lade sig gøre at samle et flertal for at finansiere lavere afgifter på øl og vin ved at lave offentlige besparelser? Regeringen har konkluderet, at netop når det gælder lettelse af afgifter på øl og vin, er det nok ikke realistisk at forestille sig, at der kan samles et flertal for at finansiere det via offentlige besparelser.

Hr. Ole Donner siger, at han er modstander af den højere dieselaftgift. Jeg er nødt til at spørge hr. Ole Donner, om det vil sige, at hr. Ole Donner anbefaler regeringen ikke at leve op til det, der er vedtaget i EF om, at dieselaft-